

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.39/2017/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2017. június 28. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt ... vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. március 13. napján kihirdetett 41(I.)Kb.965/2016/12. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy ... vádlott születési neve ... született.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. március 13. napján kihirdetett 41(I.)Kb.965/2016/12. számú ítéletével ... vádlottat bizonyítékok hiányában felmentette az ellene a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt emelt vád alól. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt papírlap lefoglalásának megszüntetéséről, és az iratokhoz történő csatolásáról. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 41.760,- ft büntügyi költséget az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott felmentése miatt, bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében. A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A katonai ügyész az ügyben előterjesztette fellebbezése részletes, írásbeli indokolását, amelyben a fellebbezése eredeti irányától eltérve, arra tett indítványt, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására. A katonai ügyész a hatályon kívül helyezés okát a Be.351.§ (2) bekezdés a) és b) pontja szerinti megalapozatlanságban jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás felderítetlen, és hiányos, azonban a megalapozatlanság kiküszöbölésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség. Az ügyészi álláspont szerint a megalapozatlanság annak az eredménye, hogy az elsőfokú bíróság a megbízhatósági vizsgálat során készült felvételt és az azon alapuló bizonyítékokat, - azok törvénytelen beszerzésére hivatkozva - kizárta a bizonyítékok köréből. Az ügyészi álláspont szerint azonban a 2016. április 13-án megkezdett, és a vád alapját képező megbízhatósági vizsgálat a jogszabályi előírásoknak maradéktalanul megfelelt. Az 1994. évi XXXIV.tv. 7/A.-7/C. §-ban, a valamint a 293/2010. (XII.22.) Korm. r. 10.-13.§-aiban rögzített valamennyi feltétel megvalósult. Kifejtette továbbá, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem fogadta el a megbízhatósági vizsgálat során keletkezett bizonyítékokat azon az alapon, hogy a korábban 2016. március 15. napján indult megbízhatósági vizsgálat befejezését követően, annak tényéről a vádlottat három munkanapon belül nem tájékoztatták, továbbá, hogy a később indult megbízhatósági vizsgálat lényegében a korábbi megbízhatósági vizsgálat során felépített legendára alapozódott, abban tárgyaló tisztként ugyanazok a személyek vettek részt. Az ügyészi álláspont szerint ez csupán a 2016. március 15-i indítású megbízhatósági vizsgálat hibájaként róható fel,

azonban nem érinti a 2016. április 13-án kezdett vizsgálat törvényességét. Nincs ugyanis olyan jogszabály, amely tiltaná, hogy egy újabb megbízhatósági vizsgálat egy korábban felépített legendára alapozódjon, illetve, hogy abban ugyanazon hatósági személyek vegyenek részt. Arra hivatkozott továbbá, hogy a megbízhatósági vizsgálat tényéről való értesítés alapján a vádlott nem biztos, hogy beazonosította volna, hogy a korábbi időszakban vele kapcsolatba került személyek közül kik végeztek ellenőrzést. Utalt arra, hogy a végrehajtási terv kivonatának, és a tárgyaláson lejátszott DVD felvételnek az összehasonlításával cáfolható az, hogy a tárgyaló tiszt eltért az ügyész által a végrehajtási tervben engedélyezett magatartástól. Kifejtette, hogy bár a vádlottnak valóban volt olyan kijelentése, hogy a tárgyalótiszt által kért adatot nem tudja megismerni, vagy megszerezni, azonban a beszélgetés végére a tárgyaló tiszt kérésére a vádlott határozott beleegyező választ adott.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.222/2017/1. számú átiratában a módosított katonai ügyészi fellebbezést tartotta fenn. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a nyilvános ülésen a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be.376.§ (1) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására azzal, hogy a megismételt eljárást a Be.378.§ (2) bekezdése alapján másik törvényszék katonai tanácsa folytassa le. A másodfokú ügyészi álláspont szerint az elsőfokú katonai tanács jogsértő tévedése okán, - mivel a megbízhatósági vizsgálat során keletkezett érdemi bizonyítékokat tiltott módon beszerzettként vette számba, és azokat a törvényes bizonyítékok köréből kirekesztette -, felderítetlen és hiányos történeti tényállást állapított meg. Ennek eredményeként pedig megalapozatlanul került sor a vádlott felmentésére. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság az elsőfokú katonai ügyész által megjelölt körben iratellenes, logikátlan megállapításokat tett. Ezért az elsőfokú ítélet a Be.351.§ (2) bekezdés a-c.) pontjaiban írtaknak megfelelően megalapozatlan, mely megalapozatlanság a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki, az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette az ügyészi fellebbezéssel kapcsolatos észrevételeit. Kifejtette, hogy törvényesen és helyesen járt el az elsőfokú katonai tanács, amikor megállapította, hogy a vádlottal szemben lefolytatott megbízhatósági vizsgálat törvénytörő volt, és helyesen járt el, amikor az ilyen módon beszerzett bizonyítékokat kirekesztette a bizonyítékok köréből, és felmentette a terheltet az ellene emelt vád alól. A védői álláspont szerint egyértelmű, hogy a vád alapját képező megbízhatósági vizsgálat az azt megelőző (korábbi) megbízhatósági vizsgálatra épült. Az előző vizsgálat során kialakított és elmélyített bizalmi kapcsolatra volt alapozva. Utalt arra, hogy ezt a vonatkozó törvény nem teszi lehetővé, a megbízhatósági vizsgálat törvényes határideje 15 nap. Kifejtette, hogy amennyiben a vádlottat a jogszabályi előírásnak megfelelően értesítették volna az előző vizsgálat tényéről, akkor a következő megbízhatósági vizsgálatot ugyanazon tárgyaló tisztekkel már nem folytathatták volna le. Ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú bíróság a Be.360.§ (1) bekezdés c) pontja alapján tanácsulésen járt el.

A bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására, illetve hatályon kívül helyezésre irányuló ügyészi fellebbezés, valamint a hatályon kívül helyezésre irányuló másodfokú ügyészi indítvány nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállás megállapítása során a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezést terjesztett elő, mely szerint megnehezült anyagi helyzete miatt kölcsönt kívánt felvenni azoktól a személyektől, akikkel egyébként egy későbbi, május 1-i kezdetű munkavégzéséről tárgyalásban állt. Nem kívánt a munkaköréből adódó lehetőséggel visszaélve körözési információt lekérni leendő munkáltatója kérésére. Hivatkozása szerint erre lehetősége sem lett volna. Kifogásolta azonban, hogy úgy kezdeményeztek vele szemben megbízhatósági eljárást, hogy a korábbi megbízhatósági eljárás tényéről őt nem értesítették, és ugyanazon tárgyalótisztek jártak el vele szemben a második eljárásban.

Az elsőfokú bíróság tárgyalása során ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, valamint a tárgyalás keretében a katonai ügyész, a vádlott és a védő jelenlétében ismerte meg a DVD felvétel kép- és hanganyagát.

Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a megbízhatósági vizsgálat anyagát, így elsődlegesen a vádlott és a tárgyalótiszt közötti kommunikáció kép- és hanganyagát a bizonyítékok köréből kizárta. A ... Szolgálat határozatából, valamint a végrehajtási tervből is megállapítható, hogy a megbízhatósági vizsgálat kezdő időpontja 2016. április 13., míg bejezésének időpontja 2016. április 27. A határozat tartalmazza továbbá, hogy nevezett ellen egy alkalommal 2016. március 15. napjától került elrendelésre megbízhatósági vizsgálat. A vádlott kifogásolta, hogy a korábbi megbízhatósági vizsgálat tényéről őt három munkanapon belül nem értesítették. A ... Igazgatóság a bírósági iratok 11. naplószáma alatt található átiratában arról értesítette az elsőfokú bíróságot, hogy a vádlottal szemben 2016. március 15. napjától elrendelésre került, és 2016. április 5. lezárult megbízhatósági vizsgálatról a vizsgálat alá vont értesítése nem történt meg, tekintettel arra, hogy az NVSZ RVSZ-től a vizsgálat eredményéről szóló értesítés 2016. április 14-én, tehát a vádlott szolgálati viszonyának megszűnését követően került átadásra.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. 7/A. (3) bekezdésében foglaltak szerint a védett állomány megbízhatósági vizsgálatával érintett tagját a megbízhatósági vizsgálat megindításáról nem, befejezéséről három munkanapon belül kell tájékoztatni. A (4) bekezdésben foglaltak szerint a védett állomány tagjára vagy tagjaira vonatkozóan megbízhatósági vizsgálatot elrendelni naptári évenként legfeljebb három alkalommal lehet. A megbízhatósági vizsgálat időtartama alkalmanként nem haladhatja meg a 15 napot.

A Be.78.§ (4) bekezdésében foglaltak szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközökből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyész, vagy a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon, vagy a résztvevők eljárási jogainak lényeges korlátozásával szerzett meg.

A megbízhatósági vizsgálatra vonatkozó leglényegesebb szabályokat a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. 7/A.- 7/C. §-ai, valamint a 293/2010. (XII.22.) Korm. r. 10. - 13.§-ai tartalmazzák. Megállapítható, hogy ezek a szabályok a védett állomány megbízhatóságának vizsgálata érdekében íródtak, és a vizsgálat lefolytatásának, valamint a bizonyítékok beszerzésének olyan különleges módszerét írják le, ami túlmegy a vizsgálatnak, és a bizonyítékok beszerzésének a fegyelmi eljárásban vagy a büntetőeljárársban szokásos módozatain. Maga a jogi szabályozás is a megbízhatósági vizsgálat kapcsán jelentős korlátokat állapít meg, amelyeket garanciális szabályoknak kell tekinteni. Ilyen garanciális szabály a megbízhatósági vizsgálat időtartamára

alkalmanként rendelkezésre álló 15 nap, de ilyen a megbízhatósági vizsgálat befejezéséről szóló 3 munkanapon belüli tájékoztatás kötelezettsége a védett állomány tagja felé. Ugyanakkor megállapítható, hogy a jelen esetben a korábbi megbízhatósági vizsgálat tényéről a vádlottat nem értesítették, illetve, hogy ugyanazon tárgyalótisztek bevonásával, ugyanazon legenda alapján következő megbízhatósági vizsgálatot folytattak le. Ezáltal az azonos személyek, és az azonos fedőtörténet alapján a két megbízhatósági vizsgálat összefolyt, az első vizsgálat időtartama a második időtartamával meghosszabbodott, és nem csupán a megbízhatósági vizsgálat időtartamának a meghosszabbodását eredményezte, ami önmagában is törvénytörő, de a fedőtörténet és a tárgyaló tisztek azonossága folytán az első vizsgálat időtartama mintegy bizalomépítésre szolgálhatott a vizsgált személy éberségének elaltatására, így a megbízhatósági vizsgálat „sikere” érdekében. A jogi szabályozás szoros korlátokat felállító garanciális rendszerének azonban ez a megoldás nem felel meg. A megbízhatósági vizsgálat lefolytatása így egyértelműen a vonatkozó törvényi rendelkezések megkerülésével történt, míg az abból származó bizonyítékok a Be.78.§ (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően tiltott módon és az eljárás alá vont személy eljárási jogainak lényeges korlátozásával kerültek beszerzésre.

A megbízhatósági vizsgálat során keletkezett bizonyítékoknak a bizonyítás köréből történő kizárásával már nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a vádlott a vádiratban terhére rótt bűncselekményt elkövette. Ezért nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor őt az ellene hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel, a Be.331.§ (1) bekezdése alapján - bizonyítottság - hiányában felmentette.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezési is törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta azzal, hogy pótolta az ítélet rendelkező részében a vádlott hiányzó személyi adatait.

A Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. június 28.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

Budapest, 2017. június 28.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül:
Iván Erika

bíróági ügyintéző